

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Ab hominum impatientia cælum & terram, & omnia Mundi elementa accusari, & hac accusatione Mundi Conditorem ipsum perstringi; qui tamen tam bonus est, vt doceat nos, & de peccatis bonum elicere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

to autem pro sanctis minus: quia quamuis videantur ignorantibus esse miseri, tamen non possunt esse aliud, quam beati. Superfluum autem est, ut eos quispiam, vel infirmitate, vel paupertate, vel alijs istiusmodi rebus existimet esse miseros, quibus se illi confidunt esse felices. Nemo enim aliorum sensu miser est, sed suo. Et ideo non possunt, cuiusquam falso iudicio, esse miseri, qui sunt verè suà conscientia beati, nulli enim, ut opinor, beatiore sunt, quam qui ex sententia suà atq; voto agunt. Humiles sunt religiosi? hoc volunt: pauperes sunt? pauperie delectantur: sine ambitione? ambitum respuunt: inhonori sunt? honorem respuunt: lugent? lugere gestiunt: infirmi sunt? infirmitate latantur; cum enim, inquit Apostolus, infirmor, tunc potens sum. nec immerito sic arbitrat, ad quem Deus ipse sic loquitur: sufficit tibi gratia mea, nam virtus in infirmitate perficitur. Nequaquam ergo nobis hac dolenda est afflictio infirmitatum, quam intelligimus matrem esse virtutum. Itaque quidquid illud fuerit, quicumq; verè religiosi sunt, beati esse, dicendi sunt, quia inter quantumlibet aspera, nulli beatiore sunt, quam qui hoc sunt, quod volunt. Hac ille.

Ex quibus huc vsque dictis deducitur, à nemine Fortunam conditionemque suam, aut cælum accusari oportere, quasi malo astro natus sit. Præterquam enim, quòd plurima astris ascribantur falsò, ea tamen ipsa, quæ verè ijs attribuuntur, bona potiùs, quam mala debèt appellari; quod etiam de ceteris Mundi partibus est arbitrandum. Quemadmodum enim sunt, qui, prætermissa cæli magnitudine, velocitate, venustate, luce, splendore, vicissitudine, ornatu, benigno influxu, vsu siderum ad navigationes, ac multiplici vtilitate, Saturni rigorem, aut furorem sibi à Marte ingenitum accusant: ita etiam reperiuntur homines, qui iam ignem, iam aërem, iam aquas, iam ipsas terras execrantur, in quibus aliquid sunt passi: quasi velint, hæc ipsa elementa è medio tolli; atq; adeò Mundum ipsum destrui, in tantas à DEO vtilitates conditum. Destructis enim partibus, necesse est, destrui Mundum. Eò impatientia mortalium progreditur, ut sapientissimum Vniuersi opificem, in vicem laudis, carpere, immo & corrigere tentet, non iam sus Mineruam docens; sed incredibilis amentia DEVM infinitè sapientem. Cuius tam immensa est bonitas, ut nos doceat, posse etiam ex ipsis peccatis bonum elici. *Hæc sunt*, ait S. Augustinus, *Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates eius, & tam sapien-*

Thom. de
1. di. q. 2.
c. 100.

XI.

III.

S. Augustinus
in Enchirid.
c. 100.

ter exquisita, ut, cum Angelica & humana natura peccasset, id est, non quod ille, sed quod voluit ipsa, fecisset, etiam per eandem creaturam voluntatem, qua factum est, quod Creator noluit, impletet ipse, quod voluit, *BENE VTE NS MALIS* (& quidem simpliciter ac summè malis nempe peccatis) tanquam summè bonus, ad eorum damnationem: quæ est actus iustitiæ scelera vindicantis. Hanc iustitiam si imitantur Magistratus, & Superiores, vel quicumque potestate in alios pollent, utuntur & ipsi veris malis benè. Nam, occasione peccatorum, calum merentur; sicut & illi, quos aliorum iniuriæ & tyrannis ad martyrium exercet. Denique nemo est, qui non possit, ex ipsis aliorum vitijs, virtutem discere. Audi perfectionis magistrum. *Illam, ait, studeas magis cauere & vincere, quæ tibi frequentius, in alijs, displicent. Vbiq; profectum tuum capias: ut, si bona exempla videas, vel audias, ad imitandum accendaris. Si quid autem reprehensibile consideraueris, caue, ne idem facias; aut si aliquando fecisti, citius emendare studeas. Si culpæ malum prodesse potest, quanto magis malum naturæ?*

Thom. de
Kemp. lib. 1.
de imit. c. 25.

IX

XII.

Sed descendamus ad peculiaria, quæ sunt naturæ, & vulgò simpliciter mala existimantur, atq; per certas classes, exemplis historijsque iudicia æquissima DEI demonstramus, eamulq; primùm per ea, quæ extra hominem sunt; ut de cælo fulmina, grandines, tempestates; & quæ cæli aërisque (quippeni & ignium?) iniuriæ appellantur: per pericula aquarum, & terrarum; item per inopias, paupertatem, matrimonia mala: per monstra, è matrimonijs nata, aut certè per monstrosas natorum deformitates: nec non per hominum afflictorum & affligentium infamias, & calumnias, insidiasque. Tum, quæ cruciant in proprio corpore, consideremus; ut sunt morbi, vulnera, truncationes, neces immaturæ ac violentæ; itemque quæ communitatem totam inuadunt ac plures depopulantur, ut fames, pestes, bella. Deniq; quæ animam ipsam potissimùm affligunt, ut graues tentationes, desperationes, malæ mortes. quæ omnia sunt in Mundo; omnia sunt, DEO iustissimè vel immittente, vel permittente? cuius æquissimam voluntatem vel tempus reuelat, vel fides & ratio approbat, vel historia narrat; dum ipsâ culpæ vituperatione, poenæ iustitiam commendat. *Vtinam tibi, ô Lector (ad quem verba Mercurij ad filium fa-*

cta.